

[Kjelgaard]

ændringsforslag om ikrafttrædelsestidspunktet, for der er stadig væk efter vor opfattelse stor forskel på, om der foreligger et konkret lovforslag, eller om man bare har givet udtryk for visse intentioner. Jeg skal derfor anmode om fornyet udvalgsbehandling.

Melchior (CD):

Det er jo herligt at høre, at hr. Kjelgaard står ved, hvad han har sagt. Han sagde, at man bare kan afskedige én af syv, så er man på seks. Så gjorde jeg ham opmærksom på, at man ikke kan afskedige med tilbagevirkende kraft, og at ændringsforslaget udtrykkelig siger 28. august 1978, og nu siger hr. Kjelgaard, at han alligevel står ved det. Det næste bliver vel, at han også løser cirkelns kvadratur.

Fru Inger Stilling Pedersen havde været ude at tale med dem, der har træskoene på – jeg ved godt, der kun blev sagt skoene. Sådanne oplysninger interesserer os ikke, hvis vi ikke ved, hvem og hvor mange. Jeg kender godt det dér med en storm på telefonen, når der er tre, der har ringet. Hvem siger, at de mennesker, fru Inger Stilling Pedersen har talt med, er dygtige nok til at udtale sig om det? Hvem siger, de er repræsentative? Hvem er det, de repræsenterer? Lad dog være at bruge sådanne argumenter som, at fru Inger Stilling Pedersen har været ude at tale med et par leverandører, hun har til daglig. Det er ikke noget argument, der tæller noget som helst.

Så siger fru Inger Stilling Pedersen, at det er et dårligt forslag, og det talte hun om det meste af sin tid. Men så sagde hun, at hun dog ikke ville stemme imod. Nu har kristeligt folkeparti jo givet den i de sidste par dage med nogle meget fine akrobatkunster, men et parti, der plejer at føre sig etisk frem, skulle måske overlade til andre partier at bruge så uetiske fremgangsmåder, som det her sker.

Hr. Wilhjelm sagde noget om, at hr. Melchior ville bedrage nogle lønmodtagere for noget. Bedrageriafdelingen er ikke her; det er fejl adresse, hr. Wilhjelm. Der er overhovedet ikke tale om det, men der er tale om, at regeringen har sagt, det er vigtigt for overenskomsthforhandlingerne, at der er prisstabilitet i det halve år – det sagde ministeren så sent som i sin svartale for få minutter siden. Morsomt nok – det skulle man måske have

sagt ved første behandling – står der i bemærkningerne til lovforslaget følgende ord:

»Efter forslaget skal prisstoppet gælde til den 1. marts 1979 og vil således udløbe samtidig med fornyelsen af arbejdsmarkedets overenskomster.«

Det er ikke modsagt, at jeg hævdede, at der aldrig er nogen nye overenskomster på det tidspunkt; der skulle nok have stået »ved udløbet af de gamle overenskomster«, for hvornår har vi haft nye overenskomster i hus den 1. marts? Det er højst spekulativt, om vi får det i år, og det er på den baggrund, hr. Wilhjelm, at jeg sagde, man opnår det modsatte af, hvad man har deklareret at ville opnå. Vi ønsker slet ikke nogen prislov, og vi ønsker i hvert fald ikke, den skal være et halvt år, så det er ikke os, der har sat den udløbsdato, men vi har lov til at gøre opmærksom på visse virkninger.

Videre talte hr. Wilhjelm – og hr. Poul Nielson var inde på noget lignende – om, at man skylder en forklaring på, at de små virksomheder er særlig generet af denne lov. Det er klart, for mennesker, der aldrig har været i en erhvervsvirksomhed bag ved disken, kan ikke vide sådan noget, men jeg kan oplyse, at det simpelt hen normalt forholder sig således, at de små virksomheder sætter deres priser efter de store virksomheders. I kan gå ind i en hvilken som helst detailforretning eller håndværksvirksomhed, og I vil se, at det kalkulationsmateriale, der ville være nødvendigt for at dokumentere, at man har indregnet det rigtige og undladt at indregne det forkerte, normalt ikke findes i en lille virksomhed. Det er vigtigt for dem, fordi de ikke har den nødvendige arbejdskraft og ekspertise – det er mange gange medhjælpende hustruere, der fører regnskaberne – som de større virksomheder, der har bogholderi og maskinel til at udregne noget sådant. Sådant fungerer det i praksis.

Ministeren sagde, det var erkendt af erhvervsorganisationerne, at de ikke har brug for det ændringsforslag. Jeg synes også, ministeren skylder at oplyse, hvornår og af hvilke erhvervsorganisationer det er erkendt; man kan ikke bare sådan tale om, »at man siger«, og så benytte det som bevis.

Så talte ministeren om erfaringerne fra tidligere prisstop. Dér har jeg i formiddags citeret kontorchefen i forbrugerrådet, som ikke skal være mit sandhedsvidne ved enhver